

Список використаних джерел:

1. European Charter for Regional or Minority Languages [Електронний ресурс]. URL: <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/rms/0900001680695175>.
2. Європейська хартія регіональних та міноритарних мов [Електронний ресурс]. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_014.
3. Конституція України (Стаття 15 Закону України «Про міжнародні договори України») [Електронний ресурс]. URL: <http://www.president.gov.ua/documents/constitution>
4. Мармазов В.Є., Піляєв І.С. Рада Європи: політико- правовий механізм інтеграції. К. : ВД «Юридична книга», 2000.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України. Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI (Редакція станом на 16.03.2018) [Електронний ресурс]. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
6. Роздайбіда Л. Досвід реалізації положень Європейської хартії регіональних мов або мов меншин в Україні (на прикладі Чернігівської області). *Українознавчий альманах*. Вип. 8. Київський національний університет імені Тараса Шевченка . С.110-114. [Електронний ресурс]. URL : [file:///C:/Documents%20and%20Settings/Admin/%D0%9C%D0%BE%D0%B8%20%D0%B4%D0%BE%D0%BA%D1%83%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%8B/Downloads/Ukralm_2012_8_35%20\(1\).pdf](file:///C:/Documents%20and%20Settings/Admin/%D0%9C%D0%BE%D0%B8%20%D0%B4%D0%BE%D0%BA%D1%83%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%8B/Downloads/Ukralm_2012_8_35%20(1).pdf)

МОВНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ

Критович Віталія Володимирівна,

студентка 1-го курсу

Прикарпатського факультету

(м. Івано-Франківськ)

Національної академії внутрішніх справ

Українська мова пройшла тернистий шлях, що зумовлено історичними перипетіями на шляху становлення України як держави. Упродовж багатьох віків українські землі перебували під майже постійним контролем загарбників та поневолювачів. Саме трагічною історією Української держави, передусім, зумовлена актуальність питання мовної політики.

Мовна політика – це комплекс цілей та принципів, що визначають регулювання мовних відносин у різних сферах життя держави й суспільства, а

також сукупність правових, адміністративних та господарських механізмів, через які здійснюється регулювання. Мовна політика є чи не найважливішою частиною національної політики, важливою складовою певного політичного курсу держави.

Державна мова – офіційна мова спілкування громадян певної держави, діяльності органів державної влади, місцевого самоврядування, політичних партій та громадських об'єднань, мова, вживання якої обов'язкове в державних закладах освіти, науки, культури, засобах масової інформації, громадських органах і організаціях, на підприємствах [3].

В юридичному аспекті поняття «офіційна мова» близьке до поняття «державна мова». Відмінність між ними полягає лише в тому, що для статусу державної мови обов'язковим є його офіційне законодавче закріплення, відповідне нормативне оформлення, тоді як статус офіційної мови не передбачає обов'язкового проголошення законодавчою владою.

Правовий статус української мови сьогодні визначає Конституція України, прийнята Верховною Радою 28 червня 1996 року. У статті 10 Конституції записано: «Державною мовою в Україні є українська мова. Держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України. В Україні гарантується вільний розвиток, використання і захист російської, інших мов національних меншин України. Держава сприяє вивченню мов міжнародного спілкування. Застосування мов в Україні гарантується Конституцією України та визначається законом» [1].

Законом України «Про функціонування української мови як державної» визначено, що єдиною державною мовою в Україні є українська, і державний статус української мови є невіддільним елементом конституційного ладу України як унітарної держави [2].

Сучасна українська мова є багатовіковим надбанням нашого народу і її функціонування залежить від стану мовної політики в державі. Тому головним пріоритетом мовної політики в Україні є утвердження і розвиток української мови як головної ознаки ідентичності української нації.

Зазвичай відокремлюють три етапи мовної політики. Перший – це формування цілей та завдань політики. На цьому етапі приймається рішення щодо мовного вибору, який вважається оптимальним.

Другим етапом мовної політики є підготовка до впровадження поставленого завдання. Цей етап пов'язаний з плануванням. Мовна політика може проводитися офіційними урядовими установами або незалежними неурядовими організаціями. На урядовому рівні – це прийняття законів у галузі мовного функціонування та приєднання до міжнародних зобов'язань у цій галузі, на неурядовому рівні – це прийняття звернень та рекомендацій до уряду, проведення власних науково-дослідних та культурно-освітніх заходів. Із цим етапом тісно пов'язано мовне

встановлення, під яким розуміються рішення влади про збереження, розширення або обмеження сфер використання тієї або іншої мови.

Останнім етапом є етап мовного будівництва, який характеризується сукупністю дій, спрямованих на прийняття нововведень [3]. Отже, розвиток української мови є запорукою збереження української держави.

Дослідження питання мовної політики сприятиме зміцненню позицій української мови не лише в повсякденному житті, а й у сфері державного управління, сприятиме розкриттю нових горизонтів для розвитку країни взагалі і суспільства зокрема. Як казав видатний український науковець Іван Огієнко: «...в мові наша стара й нова культура, ознака нашого національного визнання... І поки живе мова – житиме й народ як національність» [4].

Список використаних джерел:

1. Конституція України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Про забезпечення функціонування української мови як державної. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19#Text><https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19#Text>
3. Сучасна мовна політика: ситуація в Україні. URL: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2008-2/doc/4/06.pdf>
4. Іван Огієнко: Мова – душа кожної національності, її святощі, її найцінніший скарб. URL: <https://uain.press/blogs/ivan-ogiyenko-mova-dusha-kozhoynatsionalnosti-yiyi-svyatoshhi-yiyi-najtsinnishyj-skarb-1150959>

ЗАХОДИ ДЕРЖАВИ ЗГІДНО З ПІЛОТНИМ РІШЕННЯМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ «СУКАЧОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»

Луцак Степанія Володимирівна,
студентка 3-го курсу
Прикарпатського факультету
(м. Івано-Франківськ)
Національної академії внутрішніх справ

Актуальність даної доповіді полягає в тому, що Європейський суд зазначив роль процедури пілотного рішення полягає в тому, щоб спонукати державу-відповідача до вирішення великої кількості індивідуальних справ, які походять з однієї й тієї ж структурної проблеми на національному рівні.